

ΓΜαρκορ. ἐνθ' ἄν. 4) Καταπραύνω ΑΠροβελ. Ποιήμ. 1,342 : Ποίημ.

Ἐπέρασαν μεσάνυχτα, οἱ ξένοι ἀποκοιμοῦνται,
τὰ τρομαγμένα στήθη των ὁ ὕπνος βαλσαμώνει.

***βάλσης** ὁ, βάρσης Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βάλς**, παρ' ὃ καὶ **βάρσι**. Ἡ τοῦ γένους μεταβολή κατὰ τὸ **ὁμπάλλος**, ὁ **χορός**.

Ὁ **χορός** **βάλς**, ὁ ἰδ.

βαλσίδι τό, Πελοπν. (Βασαρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. **βάλλω**.

Τὸ ἐπιτιθέμενον φάρμακον : Τὸ ἀγαθὸ ἔμα βγάλη **κάνεις**, τὸ βαστᾶν μέσα 'ς τὸ καφτὸ νερὸ καὶ ἂν πισωστρέψη, καλὰ, ἀλλεῶς βάνουν **βαλσίδια**.

βάλσιμο τό, **βάλσιμον** Πόντ. (Οἶν. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) **βάλσιμον** Λυκ. (Λιβύσσ.) **βάλσιμο** κοιν. **βάλσ'μον** βόρ. ἰδιώμ. **βάλτσ'μου** Θεσσ. **βάρσιμον** Μεγίστ. **βάρσιμο** σύνθηθ.

Ἐκ τοῦ ρ. **βάλλω**. Περὶ τοῦ τύπ. **βάλτσ'μον** ἰδ. ΑΤζαρτζάν. Θεσσαλ. διαλ. 42.

1) Ἡ ἥττα τοῦ παλαιστοῦ Λυκ. (Λιβύσσ.) 2) Ἡ τοποθέτησις πράγματός τινος κοιν. Συνών. **βάλμα** 1, ***βαλμός** 1.

βαλτάνθρωπος ὁ, Πελοπν. (Λάστ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. **βάλτος** καὶ **ἄνθρωπος**.

Κάτοικος ἐλώδους μέρους (μᾶλλον σκωπτικῶς).

βαλτερός ἐπίθ. Πελοπν. (Κορινθ. Μάν. κ.ά.) — ΚΠασαγιάνν. Μοσχ. 41.

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βάλτος** καὶ τῆς καταλ. -**ερός**.

Ἐλώδης : **Βαλτερός** τόπος ΚΠασαγιάνν. ἐνθ' ἄν. **Βαλτερό** μέρος Κορινθ. **Βαλτερό** χωράφι Μάν. Συνών. **βαλτήσιος** 1.

βαλτήσιος ἐπίθ. Λεξ. Πρω. Δημητρ. **βαλτήσιους** Β.Εὔβ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βάλτος** καὶ τῆς καταλ. -**ήσιος**.

1) **Βαλτερός**, ὁ ἰδ., Β.Εὔβ. — Λεξ. Δημητρ. 2) Ὁ ἐκ βαλτώδους μέρους προερχόμενος Λεξ. Πρω. Δημητρ. **Βαλτήσιο** νερὸ ἄγν. τόπ.

βαλτίζω ἀμάρτ. **βαλτίζου** Μακεδ. (Πάγγ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βάλτος**.

Γίνομαι ἐλώδης : **Βάλτισαν** ἀπ' τὰ νερά τὰ χουράφια.

βαλτικὸ τό, ἀμάρτ. **βαλτικὸ** Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. **βάλλω** καὶ τῆς καταλ. -**ικό**. Πβ. καὶ **βαλαντώνω** - **βαλαντικὸ** κττ. Εἰς τὸ **βαλτικὸ** ἐγένεν ἀνάπτυξις συνοδίτου φθόγγου.

Ἀμοιβή ἐργάτου διὰ φύτευμα : **Χρωστῶ** ἓνα **βαλτικὸ** τῶ **δαταῖω**.

βαλτοθάλασσα ἡ, ΚΠαλαμ. Ἀσάλ. ζωή² 108 καὶ 177 — Λεξ. Βλαστ. 374.

Ἐκ τῶν οὐσ. **βάλτος** καὶ **θάλασσα**.

Μέρος θαλάσσης πρὸς τὴν ξηράν, ὅπου τὰ ὕδατα μένουν ἀκίνητα καὶ λιμνάζοντα, **θάλασσα** **βαλτώδης**.

βαλτοκούκκι τά, ΝΠολίτ. Παροιμ. 3,32.

Ἐκ τῶν οὐσ. **βάλτος** καὶ **κουκκιά**.

Τὰ κουκκιά τὰ παραγόμενα εἰς **βαλτώδεις** τόπους.

βαλτοκράτης ὁ, ἄγν. τόπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βάλτος** καὶ τοῦ ρ. **κρατῶ**.

Τὸ φυτόν ἀστὴρ τὸ Τριπόλιον (*aster Tripolium*) τῆς τάξεως τῶν συνθέτων (*compositae*). [**]

βαλτομέρι τό, πολλαχ.

Ἐκ τῶν οὐσ. **βάλτος** καὶ ***μέρι** < **μέρος**.

Τόπος ἐλώδης, τεναγώδης. Συνών. **βαλτοτόπι**, **βαλτότοπος**.

βαλτομπεκάτσα ἡ, ἄγν. τόπ.

Ἐκ τῶν οὐσ. **βάλτος** καὶ **μπεκάτσα**.

Τὸ πτηνὸν σκολόπαξ.

βαλτόνερο τό, πολλαχ. **βαλτονέρι** ΣΣκίπη Κολχ. 69 — Λεξ. Βλαστ. 374 Δημητρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. **βάλτος** καὶ **νερό**.

Ὑδωρ λιμνάζον, ὕδωρ τέλματος, ἔλους.

βαλτὸς ἐπίθ. κοιν. **βαλτὲς** Σκῦρ. **βαλτὲ** Τσακων. **βαρτὸς** σύνθηθ.

Ἐκ τοῦ ρ. **βάλλω**.

1) Ὁ οὐχὶ ἐξ ἑαυτοῦ ἀλλὰ καθ' ὑπόδειξιν ἢ παρακίνησιν ἄλλου ἐνεργῶν κοιν. καὶ Τσακων. : **Εἶναι** **βαλτὸς** αὐτὸς ποῦ πηγαينوέρεται καὶ μᾶς συγχρωτᾷται. **Βαλτὴ** εἶναι αὐτὴ ἡ γυναῖκα γιὰ νὰ ῥθῇ τέτοια ὥρα. Ἦτανε **βαλτὸς** καὶ τό **ῥανε** αὐτὸ τὸ πρᾶμα κοιν. Ἡ **βαλτὴ** σιμώνει καὶ πιάνει **κουβέδα** Κρήτ. β) Ὁ συμβαίνων οὐχὶ ἐξ ἑαυτοῦ, ὁ προερχόμενος οὐχὶ τυχαίως, ἀλλ' ὦν ὑποβολιμαῖος κοιν. : **Βαλτὴ** φωτιά. **Βαλτὲς** **κουβέντες** κοιν. || Γνωμ. **Βαλτὸς** νοῦς, **κακὸς** νοῦς Πελοπν. (Λακων.) **Βαλτὸ** **μυγало**, **κακὸ** **μυγало** αὐτόθ.

2) Ὁ οὐχὶ συμφυῆς, ἀλλὰ πρόσθετος Ἀθ. κ.ά. : **Τὰ δόντια** τῆς ρόδας τοῦ ἀλευρομύλου εἶναι **βαλτά**. **Τσιμπούκια** τοῦ φαναριοῦ **βαλτά**.

βάλτος ὁ, σύνθηθ. **βάλτους** βόρ. ἰδιώμ. **βάρτος** Ζάκ. Κεφαλλ. κ.ά. **βάλτα** ἡ, Κρήτ. (Κίσ. Κυδων. Σέλιν.) Πελοπν. (Καλάβρυτ.) κ.ά. **βάλτα** Ἡπ. (Ζαγόρ.) **βάλτο** τό, Ἀθ. Κρήτ. κ.ά. **βάλτου** Μακεδ. (Χαλκιδ. κ.ά.) **βλάτος** Κρήτ.

Ἐκ τοῦ μεσν. οὐσ. **βάλτον**. Ἰδ. IBekker Anecd. Graec. 1096 ὑποσημ. Ἡ λ. πιθανῶς ἐκ τοῦ ἀρχ. Σλαβ. **balto**. Πβ. Miklosich Slav. Elem. 539 GMeyer Neugr. Stud. 2,64. Ὁ Κορ. Ἀτ. 2,77 καὶ Ὁμ. Β 98 ἐτυμολογεῖ ἐκ Δωρ. **ἄλτος** παρὰ τὸ Ἀττ. **ἄλσος** (πβ. Ἀλτις). Καὶ ὁ τύπος **βάλτα** μεσν. Πβ. Λέοντ. Τακτ. 11,3 «ἐκλέγου χωρία χρήσιμα μὴ ὑλώδη, ἧγουν ὕλας καὶ πηλὰ καὶ **βάλτας** ἔχοντα».

1) Τόπος τελματώδης, ἔλος, τέναγος ἢ τόπος περιέχων ὕδατα ἐκ βροχῆς, πλημμυρῶν κττ. σύνθηθ. : Παροιμ. Ὅποιος πάει 'ς τὸ **βάλτο** νὰ κυνηγήσῃ θὰ λερωθῇ (ὅτι ὁ κοινωνὸς ἐργῶν φαύλων καὶ ὁ συμπράττων μετὰ κακῶν ἀνθρώπων θὰ δυσφημηθῇ ἢ ὅτι τίποτε δὲν ἐπιτυγχάνεται ἄνευ ἀναλόγων θυσιῶν) Πελοπν. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. **Βάλτος** Πελοπν. (Ἀρκαδ. Καλάμ. Ξυλόκ. Πάτρ.) **Βάλτους** Θεσσ. (Ἀλμυρ. Μηλ.) Στερελλ. (Παρνασσ. Τριχων. Φθιώτ.) **Βλάτος** Κρήτ. **Βάρτος** Κρήτ. **Βάλτα** Κεφαλλ. Μακεδ. Πελοπν. (Καλάβρυτ.) **Βάλτες** Κεφαλλ. Πελοπν. (Καλάβρυτ. Ὀλυμπ.) **Βάλτα** τά, Μακεδ. (Χαλκιδ.) Πελοπν. (Ἀρκαδ.) **Κακὴ Βάλτα** Στερελλ. (Ἀμπρακ.) 2) Φυτόν καλαμοειδὲς (ὡς εἰς **βάλτους** φυόμενον) Θεσσ. (Ἀλμυρ.)

βαλτοτόπι τό, Στερελλ. (Ἀράχ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βαλτότοπος**.

Τόπος ἐλώδης, τελματώδης. Συνών. **βαλτομέρι**, **βαλτότοπος**.

βαλτότοπος ὁ, σύνθηθ. **βαλτότουπος** βόρ. ἰδιώμ. **βλατότοπος** Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. **βάλτος** καὶ **τόπος**.

Βαλτοτόπι, ὁ ἰδ.

βαλτοφάσολα τά, ἀμάρτ. **βαλτοφάσουλα** Πελοπν.

Ἐκ τῶν οὐσ. **βάλτος** καὶ **φασόλια**.

Φασόλια παραγόμενα εἰς **βαλτώδεις** τόπους.

